

La perfecció del barroc francès de la mà del Cor i l'Orquestra de l'Òpera Reial de Versalles clou l'edició de Pasqua del Festival Peralada

- **El pianista Javier Perianes ha fet present els majos i majas de Goya amb una interpretació genial de les *Goyescas* d'Enric Granados**

Peralada.- El virtuosisme del pianista Javier Perianes i les lliçons de tenebres dels mestres del barroc francès, personalitzades per Couperin i Charpentier i interpretades pel Cor i l'Orquestra de l'Òpera Reial de Versalles i les seves solistes, han tancat aquesta nit a l'església del Carme, amb programa doble, la segona edició de Pasqua del Festival Peralada, que quedarà perennement gravada en la memòria del cicle per les estrenes de l'oratori *San Giovanni Battista*, de Stradella, a càrrec de Vespres d'Arnadí, en la jornada de dijous, i de les lliçons de tenebres *Tenebrae Responsoria*, de Joan Magrané, a càrrec de la GIO Symphonia. Avui, el tancament del festival ha estat a l'alçada, amb un programa de Perianes que ha acostat la llum d'Andalusia, de Goya i de Granados a l'església del Carme, mentre que posteriorment el públic ha pogut fer el joc de miralls que el cicle ha volgut establir entre les lliçons de Magrané i dos dels seus referents (Couperin i Charpentier), amb l'actuació de la prestigiosa formació musical francesa, sota la direcció musical de l'organista Chloé de Guillebone.

Javier Perianes (Nerva, Huelva, 1978) ha estat una brillant alternativa a l'actuació cancel·lada a darrera hora pel pianista coreà Yanchun Lim. Després d'una primera part, en que ha interpretat amb mestratge peces de Manuel de Falla, *Homenaje Le tombeau de Claude Debussy* i *Fantasia Bætica* -per obrir i tancar, respectivament-, de Claude Debussy, *La Puerta del vino* i *La sérénade interrompue* i d'Isaac Albéniz, *El Albayzín (Suite Iberia)*, Perianes ha ofert el seu piano com a pont musical entre Goya i Enric Granados (1867-1916), interpretant les *Goyescas o Los majos enamorados*, una suite de sis peces considerada l'obra mestra del compositor català. En la primera part, Granada ha estat el fil conductor del programa ofert per Perianes, una ciutat que va resultar ser font d'inspiració i va ser idealitzada a la seva manera per Falla, Debussy i el compositor de Camprodon Isaac Albéniz. Són peces d'aquests tres compositors que han traslladat l'auditori a la brillant ciutat andalusa.

En la segona part, Perianes ha anat desgranant les peces de la suite composta per Granados entre el 1909 i el 1911. El pianista andalús, que ja havia visitat Peralada en una ocasió anterior, ha mostrat novament el seu virtuosisme i sensibilitat expressiva. *Los requiebros; Coloquio en la reja; El*

Fandango de Candil; Quejas, o La Maja y el ruiseñor; El Amor y la Muerte (Balada) i Epílogo: Serenata del espectro són els sis capítols d'aquesta suite de rica expressió melòdica, que captura l'essència dels personatges i escenes retratats per Goya. Cadascuna d'aquestes peces, que tenen com a fil conductor l'amor entre el majo i la maja, reflecteix diferents aspectes de la cultura popular i les danses espanyoles de l'època. Així, en l'obra s'hi aprecien elements del cante jondo que Granados va integrar amb la tècnica i l'expressivitat del piano romàntic, estenent d'aquesta manera un pont entre el folklore espanyol i la tradició clàssica europea. Perianes s'ha mostrat molt atent a les demandes de la composició de Granados, en què les textures riques i els passatges ràpids alternen amb moments de profunda introspecció lírica, fent presents l'intèrpret un ampli rang d'emocions i atmosferes que preparaven l'audiència pel tancament del festival, poc més tard, a la mateixa església del Carme.

L'exquisidesa i la magnificència del barroc francès

Era un dels concerts que havia aixecat expectatives en aquesta edició Pasqua del festival i el Cor i Orquestra de l'Òpera Reial de Versalles no les ha decebut en el concert d'aquesta nit, amb un programa que incloïa les *Lliçons de tenebres per a Dimecres Sant* de François Couperin (1668-1733), salms de resposta compostats per Marc-Antoine Charpentier (1643-1704) i un *Stabat Mater* d'aquest mateix compositor, titulat *Stabat Mater per a les religioses*. Com a introducció a aquest saborós menú, s'ha pogut escoltar *Motets pels tres dies que precedeixen la Cuaresma*, de Louis-Nicolas Clérambault (1676-1749).

La formació francesa ha introduït les variacions necessàries en el programa per donar de manera coherent una visió de conjunt de les lliçons de tenebres de dos dels seus compositors de referència de l'època, que van fer una aportació cabdal per tal que les lliçons de tenebres fossin considerades un gènere musical central del barroc francès. Després de la introducció dels motets de Clérambault, la primera lliçó de tenebres o nocturn de Couperin ha constatat de sis passatges, amb un text basat -com en les dues ocasions posteriors- en el *Llibre de les lamentacions* del profeta Jeremies, que plora pel setge i la destrucció de Jerusalem, però que ha estat tradicionalment una al·legoria de la passió i mort de Crist. La primera lliçó de Couperin rep com a resposta el salm *In monte oliveti*, de Charpentier, mentre que la segona lliçó, formada per quatre passatges acaba amb el salm *Tristis esta anima mea*, provinent també de les lliçons de Charpentier.

La tercera i última lliçó, formada de cinc motets, ha precedit un majestuós, delicat i lluminós *Stabat Mater per a les religioses (H.15)*, que Charpentier va adaptar expressament per a una monja solista que dialoga a través dels versos de l'*Stabat Mater* amb el cor d'altres monges a l'uníson, destinat a l'abadia cistercenca de Port-Royal des Champs de París, on una de les germanes del compositor era monja. La peça ha estat interpretada de manera brillantíssima pel cor format per les sopranos Fanny Valentin, Clémentine Poul, Emmanuelle Jakubek, Sarah Charles i les mezzosopranos

Hortense Venot i Marion Harache, que han intervingut també en els motets d'introducció i en tots els salms de resposta. L'execució de totes les obres ha estat impecable, d'una perfecció tècnica exquisida, donant sempre preferència a la forma per damunt de l'emoció. L'excel·lència també ha estat la característica principal de l'actuació de les dues solistes, les sopranos Lily Aymonino i Gwendoline Biondeel. L'ensemble musical, dirigit per l'organista Chloé de Guillebon, estava format per Claire Gautrot i Hyérine Lassalle (viola de gamba) i Léa Masson i Jonathan Zehnder (Tiorba) ha sonat amb una solidesa i cohesió remarcables.

El *Stabat Mater* té un tempo lent, que posa l'accent en la tragèdia que narra el text i la nostàlgia de la música, la qual cosa la fa ideal per tancar aquesta edició de Pasqua del festival, que ha accentuat l'atmosfera que s'hi ha viscut de recolliment i propensió a la pau d'esperit. "*Quan el cos mori, concediu a la meva ànima la glòria del Paradís. Que així sigui*", són els darrers versos del *Stabat Mater*, el darrer que s'ha pogut escoltar a l'església del Carme després de tres dies molt intensos.